

בליל פורים, אחרי ערבית, לפני קריאת מגילה, אומרים
פזמון זה קוראי מגילה

קוראי מגילה. הם ירננו אל אל. כי מקום
תהלה. היתה לישראל:

אחרי בלותי. ואני בעיר בבל. נמשלה עדתי.
כאני בלי חובל. בא זמן פדותי על ידי
זרבבל. נבהלה קהלה מעויל ומתגאל. ותהי
סגלה. עם שתיל שאלתיאל: קוראי מגילה

בא דבר אגגי החזיק בפור ידו. באדר להרגי.
נהפך להשמידו. אתנה הגיגי בו ואזכרה
אידו. ואמת נקלה. זאת לאל וכן יואל. לעשות
וכלה. עזבי ושוכחי אל: קוראי מגילה

רועצים כעשן. נמשלו בתוך כבשן. בן אגג
בכושן. קם ושב כבן בשן. מרדכי
בשושן. מר דרור עלי שושן. בן שנת גאלה. אל
יצו לדל שואל. עד לבית תפלה. יעלו
לההראל: קוראי מגילה

מעשים ונסים. שית בך לעד נאמן. גם בחכך
שים. צוף דבש דבר המן. לך שתה
עסיסים. אחרי אכול משמן. אל זכור תחלה. גם
שנה במיכאל. תחזור חלילה. קץ פדות ובא
גואל: קוראי מגילה

ביום פורים, בשחרית לפני קריאת המגילה, אומרים פורים
פורים, ואחר כך קוראי מגילה

פּוּרִים פּוּרִים לָנוּ, בָּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:
יִתְרוֹמָם שֵׁם אֱלֹהֵינוּ. הִנוּקָם אֶת נִקְמָתָנוּ. מַעֲמָלָק
רֹאשׁ צָרֵינוּ. כִּי בִרְפִידִים נִלְחַם לָנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָנוּ. גּוֹלִים בְּאֶרֶץ אוֹיְבָנוּ. לֹא
עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ. לְהַפִּיר בְּרִיתוֹ אֶתָּנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
סֵתֶר הִיטָה לְרֹאשׁ. אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ. בִּימֵי
הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ. יְיָ הוּא מְשַׁבֵּב לָנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
פֶּתַשְׁגֵּן הַנִּשְׁתָּנוֹן. לְהַכְרִית אֶת עַם לֹא אֱלֻמָּן.
בַּעֲצַת הַצּוֹרֵר הָמָן. אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוֹ: פּוּרִים פּוּרִים
שָׁלַח רָצִים דְּחוּפִים. אֵל שֶׁבַע מֵאָה וְעֶשְׂרִים.
לְהַשְׁמִיד כָּל הַיְּהוּדִים. לוֹלִי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
לְבַשׁ נָקָם וְלִי חֲסֶה. עַל יַד יְמִינִי וְהִדָּסָה. זָמַר חֲדָשׁ
אֵלָיו אִשָּׁא. עַד יְיָ עֲזָרָנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
וַיּוֹצִיאֵנוּ לְרוּחָהּ. וּמִיָּגוֹן וְאַנְחָה. לַיְּהוּדִים הִיטָה
שְׂמִיחָה. וְאוֹר יָקָר זָרַח לָנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
מִלֵּאוֹ גְּבִיעֶכֶם יֵין. וּשְׁלַחוּ מְנוֹת לְאֵין. וְנִרְאָה עֵין
בְּעֵין. בְּשׁוּב יְיָ אֶתָּנוּ: פּוּרִים פּוּרִים
ואחר כך קוראי מגילה

התורם משה טובלי,

לעלוי נשמת רבקה טובלי בת אסתר ואליהו ז"ל